

del, som målt med demokratisk alen ville være langt bedre, hvis den kompetence, som ligger hos miljøministeren, blev flyttet ned i Udviklingsrådet, og det, der i dag aftales i den fælles beretning i hovedstadsområdet – de overordnede sigtelinjer – lægges ind i nogle bindende retningslinjer. Så ville det stadig være fem direkte valgte myndigheder, som i dialog med borgere, borgmestre og kommuner havde ansvaret for at vedtage regionplanen, men det er det ansvar, som Socialdemokratiet nu fratager de direkte valgte politikere, og dermed skaber man et demokratisk underskud.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Lars Løkke Rasmussen snakker om, at der er 2.800 landzonesager, der skal behandles i dette Hovedstadens Udviklingsråd, og hvordan pokker det skal gå. Men lad os prøve at se på realiteterne.

Af de 2.800 sager er det kun de 400, der bliver undergivet politisk behandling, resten ekspederes administrativt. 400 sager på 4 år giver 100 sager om året, og 10 møder om året giver 10 sager pr. møde. Mon ikke det landzoneudvalg, der nu bliver nedsat, skulle være i stand til at ekspedere 10 sager pr. møde? Det tør man dog nok formode, når man i øvrigt kender en kommunal udvalgsdagsorden.

Så beklager hr. Lars Løkke Rasmussen sig på Venstres vegne over det udemokratiske i konstruktionen. Javel, men hvad forlader vi nu? Vi forlader den udemokratiske bestyrelse for HT, som Venstre satte ind. I Venstres optik, i Venstres retfærdighedsopfattelse tæller en repræsentant for Frederiksberg, der har 80.000 indbyggere, lige så meget som en repræsentant fra Københavns Amt, der har over 600.000 indbyggere, og til det vil jeg sige, at de tider, hvor Venstre gik efter hoveder og ikke efter hoveder, for længst er forbi.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det kan meget vel være, at landzoneudvalget kan nå at behandle 10 sager pr. udvalgs møde, men vi har ikke kunnet få regeringens garanti for, at der hermed var sikkerhed for, at snittet mellem administration og politik lå på samme sted, som det hele tiden har ligget. Så lad os nu se, hvor mange sager det i realiteten får lov at behandle.

Men det er altså ikke det, der er det centrale. Det centrale er, hvem der behandler de sager, og med det lovforslag, der bliver vedtaget om lidt, kan en landmand i Bramsnæs faktisk risikere, at hans sag afgøres af politikere, som han overhovedet ikke har haft chancen for at stemme på. Det er udemokratisk, så det basker.

Så må jeg sige, at når hr. Klaus Hækkerup kalder HT's bestyrelse udemokratisk, er den sådan set mangefold mere demokratisk end den uhyrlighed, man nu lægger op til. Med hensyn til HT's bestyrelse gælder nemlig det faktum, at hvis man træffer beslutninger i HT af en sådan økonomisk rækkevidde, at der pålægges de deltagende myndigheder en økonomisk forpligtelse, skal beslutningen træffes med kvalificeret flertal, dvs. at mindst fire af de fem deltagende regionale myndigheder skal stemme for. Men med det forslag, man stemmer ja til om et øjeblik, har man lavet stemmeregler, som i realiteten gør, at to af de fem myndigheder kan stemmes ned, og at deres medborgere via deres samskat kommer til at opleve, at de skal betale en indirekte udskrevet skat, som er stemt igennem af mennesker, de ikke har haft en chance for at stemme på.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er underligt at høre hr. Lars Løkke Rasmussen sige, at man vil have en garanti fra regeringen om, hvor snittet skal ligge mellem de politiske og de administrative beslutninger. Hr. Lars Løkke Rasmussen ved jo udmærket, at i enhver kommunal forvaltning er det kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, der bestemmer, hvor snittet skal lægges mellem det, forvaltningen træffer beslutning om, og det, rådet træffer beslutning om, så det kan da på ingen måde overraske eller undre hr. Lars Løkke Rasmussen. Tværtimod kunne jeg godt lide at høre det foredrag, hr. Lars Løkke Rasmussen ville holde heroppefra, hvis regeringen gik ind og bestemte, hvor det snit skulle lægges; hvad der måtte behandles administrativt, og hvad der skulle behandles politisk.

Lad mig så endelig sige, at det, vi har ønsket med forslaget her, er at sikre en ensartet og dynamisk udvikling i hele hovedstadsområdet og et stærkt og handlekraftigt hovedstadsråd, og det har vi opnået. Vi har bl.a. opnået det ved de stemmeregler, der er lagt ind i forslaget, og for ikke at tryne nogen er der indført en særlig flertalsbestemmelse, således at der på en række